

til, at den debat, der skal sættes i gang forud for regeringskonferencen i 1996, kommer til at foregå i et samlet Folketing. Hvis man ønsker, at der også skal være en folkelig debat, vil vi gerne advare imod, at de her ting kommer til at foregå bag lukkede døre. Det må være sådan, at de mange ord om, at der skal være fri adgang til den debat, også bliver omsat til praksis her i Folketinget. Hvis det viser sig, at man lukker sig inde, at en større eller mindre kreds af partier laver en aftale, som andre partier blot skal nikke til eller afvise, ja, så vil Fremskridtspartiet være blandt dem, der måske kommer til at afvise en sådan aftale.

Derfor håber vi, at vi kan få statsministerens tilsagn om, at de forhandlinger, der skal foregå, bliver med alle partier, og at de bliver i fuld åbenhed, sådan at befolkningen kan få indtryk af, at der er tale om en ærlig debat.

En af de ting i statsministerens redegørelse, som har fået os til at trække lidt på smilebåndet, er en sætning om vores danske fiskerierhverv, der lyder som følger:

»I fiskerierhvervet vil det centrale mål fortsat være at give den enkelte fisker større frihed til selv at tilrettelægge sit fiskeri.«

Ja, hvem kan være uenig i sådan et udsagn? Men i praksis viser det sig jo, at det kun er vælgerretorik, for hvad med satellitovervågningen af de danske fiskere? Hvad med restriktionerne og fiskerikvoterne? De gør jo, at en sådan frihed ikke er til stede for fiskeren. Det, den danske fisker har frihed til i dag, er at afgøre, hvorvidt han vil gå konkurs eller søge ophugningsstøtte. Det er den frihed, der er tilbage. For selve friheden til at tilrettelægge sit fiskeri findes ikke. Kommer man endelig på havet, ja, så bliver man udsat for satellitovervågning og anden form for offentlig kontrol.

Derfor må vi sige, at en åbningstale, der indeholder så runde og bløde formuleringer, kan måske godt her og nu få et godkendende nik, men når vi ser, hvordan regeringen forud for folketingsvalget har handlet, så frygter vi, at der bag de runde formuleringer ikke er en ægte vilje til at tage fat på de her ting.

Så vil jeg godt på et enkelt punkt rose regeringen, og det er i spørgsmålet om den meget uheldige udvikling, der har været i Sønderjylland. Vi har i Fremskridtspartiet med stor alvor fulgt udviklingen omkring tyske nazisters tilstedeværelse i Danmark. Derfor skal regeringen vide, at på det punkt har man Fremskridtspartiets opbakning til, at vi skal gøre alt, hvad der er

os praktisk muligt for at forhindre, at ekstremister, nazister og andre fra Tyskland og andre lande får fodfæste i Danmark og bruger Danmark som et skjul til deres fordækte virksomhed. Vi ønsker under ingen omstændigheder, at Danmark skal være hjemsted for tyske eller andre landes nazister, og derfor skal vi omkring den konkrete sag handle så konkret og resolut, at det rygtes i hele verden, at Danmark kan man lige så godt holde sig fra.

Vi har også hensynet at tage til vores ytringsfrihed, og den balanceakt må vi så udøve her i Folketinget. Men regeringen skal vide, at netop på dette punkt er der fuld opbakning og fuld støtte fra Fremskridtspartiet.

Hvad angår de forslag, der vil komme fra regeringen, vil vi tage stilling til dem enkeltvis. Vi kan allerede nu forudse, at der sikkert vil være en lang række af regeringens forslag, som Fremskridtspartiet vil kunne støtte; det kan være, at vi til nogle af forslagene vil komme med egne ændringsforslag eller ændringsforslag sammen med andre partier, og så skal man altså forvente, at der fra Fremskridtspartiets side med udgangspunkt i vores »100 gode grunde til et VKZ-flertal« vil blive formuleret selvstændige forslag.

Så skal statsministeren også vide, at når det gælder hele spørgsmålet om moraldiskussionen, vil vi i Fremskridtspartiet bide os fast i statsministerens udsagn om, at det skal være slut med pamperi, og at der skal ryddes op i de skandaler, der har været. Vi vil ikke stoppe de sager, før de er blevet fulgt helt til dørs, og derfor håber vi, at de gode tilsagn, der kom fra statsministeren i forbindelse med og forud for valgkampen, vil blive fulgt op her i salen af konkrete lovforslag.

Min kollega fru Kirsten Jacobsen, har tidligere efterlyst hos den socialdemokratiske ordfører, hvilke konkrete lovforslag der så vil være tale om. Jeg håber, at statsministeren i sine bemærkninger vil komme ind på det, således at vi allerede nu ved, hvad vi har i vente, og måske på den baggrund ikke behøver at komme med selvstændige initiativer fra Fremskridtspartiet.

Til sidst vil jeg nævne et enkelt punkt, hvor en bemærkning fra regeringen har undret os lidt. Og det er i spørgsmålet om dansk udlændingepolitik. Vi har i dag fra den socialdemokratiske ordfører fået præsenteret det synspunkt, at vi skal have ændret udlændingeloven og ændret den administrative praksis, således at man ikke længere – og jeg citerer: kan spekulere i vores danske system.